
Szerző: Sebestyén Péter (2019-06-30)

1 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/jezus-a-dzsipiesz-es-az-eke-szarva/> internetes címről származik. A cikket 2020-07-10 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Jézus, a dzsípiesz és az eke szarva...

Aki hosszú útra indul, tisztában van a céllal, ismeri az útvonalat, mindent egy lapra tesz fel. Kockáztat. Még ha ideiglenesen is, de feladja biztonságot jelentő lakását, kényelmét. Otthontalanná válik. A térképek ritkán jelzik az oroszlánt, a rablók vagy az időjárás veszélyeit, a vándor-zarándok pedig, minden modern segédeszköz ellenére, tulajdonképpen ki van szolgáltatva az útnak. Magára, erejére, bátorságára, kitartására hagyatkozhat. Akik megjártak egy távoli zarándokhelyet - egyéni fogadalomból, vezeklésként, kíváncsiságuk kielégítésére, önmaguk legyőzéséért vagy határaik feszegetése céljából -, arra is rájöttek, hogy az utazás kettős hatást gyakorol az emberre: a külső élmények, látnivalók mellett egy belső utat is megteszünk. Magunkhoz. Magunkba. Letisztulnak vágyaink, leegyszerűsödnek elképzeléseink, feladunk féltve őrzött illúziókat, (új) életre szóló felismerések születnek lelkünkben. Mire végigjártuk az utat, átalakultunk. Nem is a cél volt a lényeg, hanem az út maga...

Szerző: Sebestyén Péter (2019-06-30)

2 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jézus a [mai evangéliumban](#) útra hív. Követni őt nem szabadidős foglalkozás, nem ideig-óraig tartó kedvtelés, nem családi vagy társadalmi kupaktanács konszenzusos döntése, hanem azé, akit személyesen hív. Mi inkább lelki segédeszköznek, kikapcsolódásnak, ünnepi színfoltnak érzékeljük a kereszténységet, pedig egyáltalán nem az. Úgy szeretnénk Krisztust követni, hogy abból csak előnyeink származzanak, közben minden virágot leszakítva az út mentén még csak a kezünket se piszkoljuk össze...

A kereszténység lényege: Jézus

Krisztus. Ő az út, az igazság és az élet. Így, ebben a sorrendben. Csak akkor tapasztaljuk meg az igazságot, ha az úton járunk és igazságban élünk. Csak így juthatunk az életbe. Ha csak morzsákat szedünk az út széléről, nem ismerjük meg életünk értelmét, nem élünk az igazságban. Ha kibúvókat keresünk, ha mentegetőzünk, mert pillanatnyilag akadnak fontosabb dolgaink is az ő követésénél, nem vagyunk tanítványai. A téblábolással, a számító okoskodással valójában nem akarunk felelősséget vállalni és elköteleződni. Túl nagy teret, befolyást engedünk a körülményeknek, a külső hatásoknak, az emberi gyengeségeknek, s ezek mind elbizonytalanítanak. Észre sem vesszük, mennyi energiát pazarolunk el

---

Szerző: Sebestyén Péter (2019-06-30)

3 / 5 oldal | © Katolikus.ma

azzal, hogy habozunk és fogadkozunk.

Szent Lukács megjegyzi, hogy egyeseket Jézus hívott, mások meg maguk ajánlkoztak, csak időt kértek, hogy jelentéktelen elintéznivalójukat kipipálhassák. Sok hívó az egyházra is úgy tekint, mint valami bürokratikus intézményre, mely azért van, hogy temessen, kereszteljen, szolgáltasson, elintézzze helyette a papírmunkát, de különösebben nem lelkesíti Krisztus követése. A palesztinai parasztember – de az európai is –, tudja mit jelent, amikor az eke szarvára ráteszi a kezét. A szántás-vetés teljes odafigyelést, összpontosítást igényel. Sem jobbra, sem balra nem tekinthetünk, nemhogy hátra. Krisztus útján járva sem csatangolhatunk mellékutcákba, nem térhetünk le a zsákutcák felfedezéséért. Nem tudjuk előre az állomásokat, a kaptatókat vagy a pihenőket, csak annyit, hogy ő már itt velünk van az úton. Ő tölti be szomjúságunkat, ő nyugtat meg, ha elfáradtunk, ő segít vinni a keresztet, és ő vár a „túlsó parton”, ha hazaérkeztünk.

Az ő szemével nézzük életünk útját, hiszen nincs a földön maradásunk. Mindannyian zarándokok vagyunk. A

Szerző: Sebestyén Péter (2019-06-30)

4 / 5 oldal | © Katolikus.ma

keresztségben s még inkább a bérálásban már igent mondtunk követésére, Szükségtelen, hogy más „alternatívákat” kipróbáljunk. Azóta „azonnal” követnünk kell, nincs ha, de. Az ő országának építése, az ő útján járás egész embert, teljes életet kíván. Nincs helye az alkudozásnak. Ha kifogásokat keresünk, azt jelezzük, nincs bennünk elég szeretet. A tanítványság árát ugyan meg kell fizetnünk: de azt is megtapasztaljuk, hogy igája édes, terhe könnyű. Az útra nem szoktunk építkezni. Amit azonban az úton járással felépítettünk, azt a mennyben használatba vehetjük.

Szerző: Sebestyén Péter (2019-06-30)

5 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/jezus-a-dzshipiesz-es-az-eke-szarva/> internetes címről származik. A cikket 2020-07-10 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!